

ГЛАВА ТРЕТІА

За ѿщото наименованіе. Сиречь, ѿ
дѣ сѧ зѣли Славѧныте ѡме себеси Славѧны
да назывѧватъ.

Тѣсѧ Сармѧтски Нарѧды (зовѧтъ сѧ
тѧи ѿ Сармѧціѧ) дскѧтъ сѧ іѧще въ Сар-
мѧціѧ былѣ, не престѧнно сѧ война кодили
протѧвъ другите Нарѧды, ѡ сѧкога надъ
тѧхъ слѧвни побѣдѧтели бы'вали, ѿ дѣто
сѧ себеси ѡ голѧма слѧва при другите
придобѧли, а ѿ слѧва сѧ полѧчили ѡме
себеси Славѧны, ѡли Славѧны да сѧ на-
зывѧватъ. Тѣѣ сѧ ѡмали въ войнѧта ѡ
тѧсѧ ѿвѧчай. Когѧто кѣче тѣѣ непрѧ-
тѧла навѧли ѡ побѧли, пѧлни сѧ рѧдѣсть
начѣнвали сѧ въ глѧсѧ да вѧкатъ: нѧша
ѣ слѧвата, нѧша ѣ слѧвата, нѧ смѣ слѧвни,
сѣтна кѧто сѧ вращѧли оу домѧ пѣсни за
добитѧта слѧва пѣали, ѡтѧи ѿ тѧи ѿ дру-
гите Нарѧды, кѧнто сѧ тѧхъ кѧто пѣали
ѡ слѧва вѧкали слѧшали, полѧчили сѧ ѡме
Славѧнъ, ѡли славѧнъ. Чи сѧ славѧните
въ